

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 12.12.2012
COM(2012) 747 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

**FEMTE ÅRSRAPPORT OM ANVENDELSEN AF DEN EUROPÆISKE
FISKERIFOND**

{SWD(2012) 424 final}

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	INDLEDNING.....	3
2.	DEL I – Anvendelsen af Den Europæiske Fiskerifond.....	3
2.1.	De vigtigste udviklingstendenser og udfordringer.....	3
2.1.1.	Kommissionens budgetgennemførelse.....	4
2.2.	Teknisk bistand	4
2.2.1.	Anvendelse af teknisk bistand i medlemsstaterne.....	4
2.2.2.	Kommissionens anvendelse af teknisk bistand.....	4
2.3.	Udbyttet af den strategiske debat i artikel 16, stk. 1, i EFF-forordningen.....	5
3.	Fiskerisektorens økonomiske resultater i 2010-2011.....	6
3.1.1.	Fangstsektoren.....	6
3.1.2.	Akvakultur.....	6
3.1.3.	Forarbejdning	7
4.	DEL II – Analyse	7
4.1.	Offentlige og private foranstaltninger til tilpasning af fiskerflåden.....	7
4.1.1.	Endeligt ophør.....	7
4.1.2.	Flådetilpasninger til brændstofpriserne.....	8
4.2.	Modernisering i henhold til artikel 25, stk. 2, i EFF-forordningen.....	9
4.3.	Gennemførelse af EFF's akse 4.....	9
5.	Finansiell gennemførelse i medlemsstaterne.....	11

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

FEMTE ÅRSRAPPORT OM ANVENDELSEN AF DEN EUROPÆISKE FISKERIFOND

1. INDLEDNING

I overensstemmelse med artikel 68 i forordningen om Den Europæiske Fiskerifond¹ (EFF) skal Kommissionen senest den 31. december hvert år forelægge Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om anvendelsen af EFF, som den baserer på sin vurdering af medlemsstaternes årsrapporter og andre foreliggende oplysninger.

Denne rapport omfatter anvendelsen af EFF i 2011 og falder i to dele. Den første omhandler kravene i artikel 68 i EFF-forordningen. Den dækker også udbyttet af den strategiske debat, der nævnes i forordningens artikel 16, stk. 1. Andel del giver et overblik over en række centrale elementer i EFF i perioden 2007-2013, nemlig endeligt ophør, modernisering i henhold til artikel 25 og gennemførelsen af akse 4.

Rapporten er suppleret med et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, som består af et kort resumé af gennemførelsen af EFF i hver medlemsstat samt detaljerede oplysninger om den finansielle gennemførelse².

2. DEL I – ANVENDELSEN AF DEN EUROPÆISKE FISKERIFOND

2.1. De vigtigste udviklingstendenser og udfordringer

Finansiell anvendelse i medlemsstaterne. De attesterede mellemliggende betalinger sendt af medlemsstaterne inden udgangen af december 2011 udgjorde 28 % (EUR 1 187 725 419,93) af den samlede EFF-bevilling, hvilket er en stigning på 84,5 % (EUR 551 273 466,57) sammenlignet med december 2010. Den gennemsnitlige forpligtelsesgrad ved slutningen af 2011 var 55,29 %. Bulgarien og Rumænien er meget forsinkede. Forpligtelsesgraden i Tyskland, Frankrig, Ungarn, Italien, Malta, Slovenien, Spanien og Sverige ligger under EU-gennemsnittet. Til gengæld ligger Belgien, Cypern, Tjekkiet, Danmark, Estland, Finland, Grækenland, Irland, Litauen, Letland, Østrig, Polen, Slovakiet, Nederlandene og Det Forenede Kongerige over EU-gennemsnittet. Ved udgangen af 2011 skete der frigørelse i seks medlemsstater ifølge N+2-reglen (artikel 90 i EFF-forordningen) til i alt EUR 9 696 117 af 2009-tranchen. Der er tale om en markant stigning i forhold til året før.

¹ Artikel 68 i Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond, EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1-44.

² Skema I. Finansiell gennemførelse i konvergensområder.
Skema II. Finansiell gennemførelse i ikkekonvergensområder.
Skema III. EFF-programmerede beløb pr. prioriteret akse og pr. medlemsstat.
Skema IV. EFF-godkendte udgifter pr. prioriteret akse og pr. medlemsstat.

Gennemgang af forordningen om brændstof. I forbindelse med Rådets forordning (EF) nr. 744/2008 blev der foretaget revision i Belgien, Danmark, Frankrig, Portugal og Spanien. I juni 2011 modtog Kommissionen resultaterne. Der blev primært konstateret mangler i de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer. Desuden blev det i revisionsrapporterne henstillet til medlemsstaterne, at 1) de sikrer, at de har revisions- og kontrolsystemer, som fungerer korrekt, 2) sørger for en tilstrækkelig revisionsaktivitet, 3) forbedrer samarbejdet med Kommissionen for at begrænse enhver uregelmæssighed på et tidligt tidspunkt og 4) kontrollerer, at uregelmæssighederne ikke skyldes systemiske problemer. Kommissionen sendte revisionsrapporterne til de berørte medlemsstater med anmodning om at træffe afhjælpende foranstaltninger.

Ovenstående resultater og henstillinger fik Kommissionen til at anmode andre medlemsstater om at foretage yderligere kontrol.

Regeloverholdelse. I december 2011 havde 26 medlemsstater indsendt deres regeloverholdelsesvurdering, hvoraf 25 blev accepteret. Sammenlignet med tidligere rapporter er der færre problemer med regeloverholdelse i forbindelse med midlertidigt eller endeligt ophør, og det har medført færre betalingsafbrydelser.

2.1.1. Kommissionens budgetgennemførelse

Der blev i 2011 indgået forpligtelser for 15,2 % (EUR 653 204 485) af de samlede bevillinger (EUR 4 292 990 279) for perioden 2007-2013, heraf EUR 496 297 184 til konvergensområder og EUR 156 907 301 til ikkekonvergensområder. Betalingerne i 2011 udgjorde 10,2 % (EUR 440 909 408) af de samlede bevillinger, heraf 72,7 % til konvergensområder (EUR 320 405 479) og 27,3 % til ikkekonvergensområder (EUR 120 503 930). Disse betalinger blev foretaget som mellemliggende betalinger. Der gives nærmere oplysninger i afsnit 5 nedenfor og i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

2.2. Teknisk bistand

2.2.1. Anvendelse af teknisk bistand i medlemsstaterne

I alt 22 medlemsstater indgik forpligtelser for midler på budgettet for teknisk bistand. De medlemsstater, der indgik forpligtelser for store beløb til teknisk bistand, var Grækenland (EUR 7 115 250), Polen (EUR 4 756 335), Spanien (EUR 4 416 169), Italien (EUR 2 581 161) og Letland (EUR 2 092 140). De finansierede foranstaltninger omhandlede bl.a. administrativ kapacitetsopbygning, it-udvikling, information og offentlig omtale samt støtte til forvaltning og gennemførelse af de operationelle programmer.

2.2.2. Kommissionens anvendelse af teknisk bistand

I 2011 anvendte Kommissionen EUR 3 874 825 af budgettet til teknisk bistand til følgende:

Informationsteknologi

Kommissionen bevilgede EUR 554 741 til it-udstyr og it-relaterede tjenesteydelser i forbindelse med vedligeholdelse og udvikling af GD MARE's informationssystemer, der er nødvendige for at kunne gennemføre EFF.

Støtteenhed for netværket af fiskeriområder (FARNET)

Der blev indgået forpligtelser til FARNET for EUR 1 891 871. I 2011 fokuserede FARNET på gennemførelsen af EFF's akse 4 i kraft af løbende metodologisk og tematisk støtte til forvaltningsmyndighederne og de lokale fiskeriaktionsgrupper (FLAG). Der blev afholdt to [tværnationale seminarer](#) for de lokale fiskeriaktionsgrupper: om strategiudvikling i Sofia (BG) i marts og om diversificering af fiskeriområderne i Gdynia (PL) i juli. FARNET bidrog til synliggørelsen af akse 4 gennem [sit websted](#), [Newsletter](#), [FARNET kanal på YouTube](#) og på [Twitter](#). Der blev publiceret to udgaver af FARNET [Magazine](#) (på fire sprog) og en vejledning i [diversificering](#) (på 11 sprog). I november 2011 blev der afholdt en stor [konference](#) om bæredygtige fiskeriområder med deltagelse af over 450 interessenter.

Konferencer

Kommissionen arrangerede en konference om fremtidens bæredygtige fiskeriområder (EUR 324 443) og et seminar om gennemførelsen af EFF (EUR 24 091).

Kommunikationsaktiviteter

Kommissionen indgik forpligtelser for EUR 148 878 til fremstilling af fire videoer om akse 4-projekter, der skal ligge på EUROPA-webstedet: Percebeiros of Baiona (Spanien), direkte salg og nye teknologier (Tyskland), Pescatourisme (Frankrig) og værdikæden for tang (Denmark).

Midlertidigt ansatte

Kommissionen indgik forpligtelser for EUR 850 000 til løn til midlertidigt ansatte, der medvirker ved anvendelsen af EFF, navnlig for at sikre ordentlig sprogdekning, så alle medlemsstater behandles ens.

2.3. Udbyttet af den strategiske debat i artikel 16, stk. 1, i EFF-forordningen

Alle midtvejsevalueringer af EFF indløb til Kommissionen inden udgangen af juni 2011. De dannede grundlag for en sammenfattende rapport, der blev benyttet af fiskeridirektørerne som udgangspunkt for den strategiske debat i Bruxelles den 8.-9. december 2011.

Sammenfattende rapport – hovedpunkter

Akse 1 er kommet længst med finansiell absorption. Den økonomiske situation har haft stor virkning for gennemførelsen af akse 1, idet iværksættelsen af foranstaltningerne til endeligt og midlertidigt ophør med fiskerivirksomhed har taget fart. Trods en specifik bestemmelse i EFF-forordningen har foranstaltningerne til endeligt ophør ikke været ledsaget af den nødvendige plan for justering af fiskeriindsatsen. Virkningen har også været mærkbar i gennemførelsen af foranstaltningerne til støtte for investeringer om bord såsom mere selektive redskaber (kun få projekter, der kører) og støtte til kystfiskeri af mindre omfang.

Under akse 2 får foranstaltning 2.3 den største tildeling med sine projekter, der har som mål at øge produktionskapaciteten, forbedre produktionssystemerne og hygiejne og arbejdsvilkår, navnlig i forarbejdningsanlæg. Produktionskapaciteten i akvakultursektoren er steget i mange medlemsstater trods den opfattelse, at kravet om miljøvirkningsvurderinger gjorde dette vanskeligt.

EFF-støtten under akse 3 har primært været rettet mod havneinfrastruktur (foranstaltning 3.3), kollektive aktioner (foranstaltning 3.1) og pilotprojekter (foranstaltning 3.5). De miljøvenlige

akvakulturforanstaltninger, der kompenserer for brugen af akvakulturproduktionsmetoder med henblik på at beskytte miljøet, er kun sjældent blevet benyttet.

I alt 21 medlemsstater har gennemført eller planlægger at gennemføre akse 4. Gennemførelsestempoet for akse 4 er imidlertid langsommere end for de andre akser. Det skyldes forsinkelser i udformningen af procedurer, begrænset adgang til privat finansiering og mangel på interesse fra fiskerisektoren.

Virkningen af akse 5 (teknisk bistand til medlemsstater med hensyn til forvaltning af EFF-midler) er behersket. Imidlertid understreges det i de fleste evalueringsrapporter, at den er nyttig for gennemførelsen af det operationelle program og med hensyn til oplysning af nuværende og potentielle støttemodtagere.

Evalueringen afdækker, at det samlede bidrag fra EFF-programmerne til bevaring af ressourcerne eller et bæredygtigt miljø er beskedent, og at de tilgængelige miljøforanstaltninger underudnyttes. Endelig blev bidraget fra EFF-programmerne til fremme af lige muligheder generelt opfattet som neutralt eller kun marginalt positivt.

På mødet bad Kommissionen medlemsstaterne om at undersøge, hvordan de kunne sætte fart i gennemførelsen af EFF. Den fremlagde også en sammenfattende rapport om synspunkter og reaktioner på EFF's programmeringsfaser. Mange medlemsstater konkluderede, at den nationale strategiplan havde været nyttig i de tidlige faser af programmeringsprocessen, men at den mistede sin relevans i programmeringscyklussen. Andre medlemsstater understregede, at der var brug for en regional dimension af den nationale strategiplan, herunder en havområdetilgang, hvor det er relevant. Mange medlemsstater planlagde at revidere deres operationelle programmer for at omfordele midler som reaktion på udefrakommende forandringer.

3. FISKERISEKTORENS ØKONOMISKE RESULTATER I 2010-2011

3.1.1. Fangstsektoren

I modsætning til situationen i 2007-2009 var EU-flåden gennemsnitligt betragtet rentabel i 2010. Ud af 21 medlemsstater, der har indsendt oplysninger i den årlige økonomiske rapport for 2012, genererede de 11 en nettoindtjening i 2010, fire fortsatte med at generere tab, og resten berettede om et resultat på 0.

Den samlede indtjening var 7 mia. EUR, mens de samlede omkostninger var 6,5 mia. EUR (93 % af den samlede indtægt). Den samlede indtjening steg 2,6 % i forhold til 2009. Den dækkede 6,6 mia. EUR for salg af fisk, 34 mio. EUR i indtægter fra fiskerirettigheder, 193 mio. EUR i indtægter fra andre aktiviteter end fiskeri og 126 mio. EUR i direkte indkomststøtte (under 2 % af den samlede indkomst og 27 % mindre end i 2009).

De fire største poster på budgettet med tilsammen 75 % af udgifterne var de samlede mandskabslønninger (1,9 mia. EUR, 9 % mindre end i 2009 trods øget beskæftigelse), brændstof (1,3 mia. EUR, 11 % mere end i 2009, en andel, der ligger betydeligt under stigningen i brændstofpriserne på 37,5 % fra 2009 til 2010), andre variable omkostninger (943 mio. EUR) og afskrivninger (793 mio. EUR).

Det samlede antal fiskere beskæftiget om bord (bortset fra Grækenland) var 138 500 (105 700 fuldtidspersoner). Dette udgør en stigning på 2,4 % i forhold til 2009. Spanien havde den

højeste beskæftigelse med hensyn til både samlet beskæftigelse og fuldtidspersoner af alle de medlemsstater i EU, hvis oplysninger var tilgængelige.

3.1.2. *Akvakultur*

I 2009 var akvakulturproduktionen i EU 27 på 1,3 mio. tons. Trods den betydelige stigning i den globale produktion har den europæiske akvakultursektor ikke haft en produktionsstigning. EU's andel af den globale produktion er faldet fra 3 % i 1997 til 2,4 % i 2009. Selv om nyere oplysninger viser, at akvakultursektorens virksomheder har forbedret deres økonomiske resultater, er de fleste job i sektoren deltidsjob, der er besat af 80 000 mennesker og fordelt på 14 000 virksomheder (heraf 90 % mikrovirksomheder).

I EFF udgør akvakulturen ca. en tredjedel af de midler, der er forpligtet under akse 2 (ca. 28 % af det samlede EFF-budget). I februar 2011 var der valgt 1 679 projekter og udbetalt over 40 mio. EUR. De fleste projekter er erhvervsinvesteringsprojekter, og over 50 % foregår inden for ferskvandsakvakultur. I henhold til midtvejsevalueringen af EFF³ er der forskellige holdninger til akvakulturforanstaltningernes effektivitet i EFF. Det antal job, som EFF har skabt i sektoren, er ubetydeligt – under 0,3 %. Trods en generel stigning i produktionskapaciteten er der desuden ikke sket en produktionsstigning, og det skyldes finanskrisen og den skærpede globale konkurrence. Andre hindringer for vækst i sektoren er virkningen af sygdomme, licensspørgsmål, adgang til kredit (som hæmmes af de fleste producenter meget beskedne størrelse) og manglen på nationale strategier.

3.1.3. *Forarbejdning*

I 2009 omfattede fiskeforarbejdningssektoren i EU over 3 500 virksomheder med forarbejdning som primær erhvervsaktivitet. De havde en omsætning på ca. 25,5 mia. EUR og over 6 mia. EUR i bruttoværditilvækst⁴. Sektoren havde ca. 118 000 fuldtidspersoner i beskæftigelse i hele EU (svarende til 150 000 job i alt).

Værdien af produktionen er steget støt de seneste år (17,8 mia. EUR i 2003 i EU 25, 18,94 mia. EUR i 2005 og 22,5 mia. EUR i 2007). Beskæftigelsen og antallet af virksomheder er ikke desto mindre faldet fra 132 00 fuldtidspersoner og 4 216 virksomheder (EU 15) i 2003 til 129 500 fuldtidspersoner og 4 035 virksomheder i 2005 og 126 000 fuldtidspersoner og lige over 4 000 virksomheder i 2007.

Fiskeforarbejdning og markedsføringsforanstaltninger udgør over 60 % af de forpligtede midler og 34 % af projekterne under EFF's akse 2. De fleste projekter er rettet mod en forøgelse af produktionskapaciteten, selv om bedre produktionssystemer og hygiejne og arbejdsvilkår også er vigtige mål. Midtvejsevalueringen af EFF afdækker en positiv virkning af EFF for jobskabelsen (+ 3 %), men en mere beskedne virkning for produktionsmængden eller -værdien. En tung administrativ byrde og adgang til kredit er de primære faktorer, der begrænser virkningen og gennemførelsen af EFF vedrørende forarbejdning. Desuden forekommer den globale konkurrence, adgangen til råvarer i lyset af mindre EU-produktion og lave fortjenstmargener at være sektorens største udfordringer.

³ Se http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/eff_evaluation/eff_evaluation_synthesis_en.pdf. Side 40.

⁴ Yderligere 900 virksomheder (2,3 mia. EUR i omsætning) drev også fiskeforarbejdningsvirksomhed, men ikke som den primære aktivitet.

4. DEL II – ANALYSE

4.1. Offentlige og private foranstaltninger til tilpasning af fiskerflåden

4.1.1. Endeligt ophør

EFF omfatter foranstaltninger til tilpasning af EU's fiskerflåde, herunder offentlig støtte til endeligt eller midlertidigt ophør med fiskerivirksomhed.

I henhold til midtvejsevalueringen af EFF udgjorde fondens støtte til endeligt ophør pr. 31. december 2010 kun 3 % af projekterne, men 56 % af EFF-betalingerne under akse 1 (202 mio. EUR). På baggrund af aktuelle fremskrivninger ville dette i programmeringsperioden 2007-2013 beløbe sig til ca. 720 mio. EUR. Denne sum lagt sammen med 546 700 EUR udbetalt under FIUF (perioden 2000-2006) giver et samlet beløb tæt ved 1,3 mia. EUR i offentlig støtte til driftsophørsforanstaltninger i perioden 2000-2015.

En række evalueringer af EFF og forgængeren FIUF har afdækket et tilbagevendende problem med den måde, hvorpå støtten til endeligt ophør anvendes i praksis. Den udløses ikke så meget af behovet for at tilpasse flåden til de tilgængelige ressourcer, men af de økonomiske vanskeligheder i flåderne uanset situationen i bestandene. Og det har ikke løst problemet, at der stilles krav i EFF til indførelse af planer for justering af fiskeriindsatsen, før man vælger løsningen med endeligt ophør. Tværtimod præsenteres endeligt ophør i visse planer for justering af fiskeriindsatsen som et værktøj, der kompenserer for indskrænkningen af fiskerimulighederne og forbedrer de tilbageværende fartøjers økonomiske levedygtighed⁵. Derfor er endeligt ophør ofte ikke målrettet mod de fartøjer, der udøver det største pres på bestandene, men mod dem, der har de dårligste finansielle prognoser, hvilket begrænser effekten af den kapacitetsjustering, som foranstaltningen udløser.

Dette er også Den Europæiske Revisionsrets holdning. Revisionsretten konkluderer i sin særberetning fra december 2011⁶ om, hvordan EU-foranstaltningerne har bidraget til tilpasningen af EU-fiskerflådens kapacitet, at EU-flådernes effektive fiskerikapacitet – trods støtte til driftsophør – i perioden 1992-2007 "vurderes med de teknologiske forbedringer at være steget med 14 %". Beretningen belyser tilfælde, hvor støtten blev givet til fartøjer, som enten ville være ophørt med virksomheden alligevel, eller som havde en meget ringe virkning på de pågældende bestandes tilstand. Over halvdelen⁷ af de oplagte fartøjer modtog ikke ophugningsstøtte. Dette bekræfter den begrænsede virkning, som EFF-støtten har for kapacitetstilpasningen. Der er kun tale om en beskeden forbedring fra FIUF-perioden (2000-2006), hvor fartøjer, der blev lagt op uden offentlig støtte, frem til reformen af den fælles fiskeripolitik i 2002 kunne blive skiftet ud med støtte.

4.1.2. Flådetilpasninger til brændstofpriserne

Brændstofpriserne nåede ved slutningen af 2011 op på 0,65 EUR/l. Det var 20 % højere end i december 2010 og 62,5 % over priserne i december 2009.

⁵ Midtvejsevaluering af EFF og efterfølgende evaluering af FIUF findes på http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/fifg_evaluation/fifg_evaluation_executive_summary_en.pdf.

⁶ Særberetning nr. 12/2011: Har EU's foranstaltninger bidraget til at tilpasse fiskerflådernes kapacitet til de disponible fiskerimuligheder?

⁷ 61 % af den tonnage (bruttotons) og 48 % af den maskineffekt (kW), som var omfattet af driftsophør i 2011.

Fiskerisektoren gør en stor indsats for at begrænse indflydelsen fra stigningerne i brændstofpriserne på de økonomiske resultater. Oplysningerne i den årlige økonomiske rapport viser, at brændstofudgifterne i perioden 2008-2010 er steget eller faldet mindre end brændstofpriserne. Der kan skelnes to tydelige tendenser.

Den første gælder forandringer i fiskeriadfærden, som de erhvervsdrivende kan tage til sig umiddelbart og næsten eller helt uden omkostninger. F.eks. kan nedsat hastighed under sejlads og fiskeri give besparelser på brændstofforbruget på op til 16 %. Der er også tegn på, at flåderne lander fangsterne i havne, der ligger tættere på fiskebankerne. Fangsterne sendes herefter til hjemhavnen med lastbil. Fiskerne indfører også lettere redskaber eller skifter fagområde (fra demersalt trawlfiskeri til langlinefiskeri og fra bomtrawl til tvillingtrawl). Når det er muligt, flytter flåderne til fiskebanker, der ligger tættere på deres hjemhavn. Mange af disse tilpasninger foregår uden offentlig støtte.

Den anden tendens gælder tekniske tilpasninger af fartøjet såsom ændringer af motor og fremdrivningsteknik, udnyttelse af aerodynamik og redskaber med mindre vand- og bundmodstand, brug af computere til at fastlægge den korteste rute til fiskebankerne, overvågning af fartøjets hastighed og valg af optimal hastighed at sætte trawl ved alt efter styrke og retning i vind, strøm og bølger. Det ser ud til, at disse tilpasninger kan give besparelser på over 25 % af brændstofforbruget. Der bliver ofte brugt EFF-midler, men ikke altid, og i visse tilfælde bruges kun private midler.

Begge tendenser afslører betydelige besparelser i brændstofforbruget, uden at fartøjets motor nødvendigvis udskiftes.

Det bør bemærkes, at mange af disse tilpasninger, der er omhandlet i artikel 25 i EFF-forordningen, navnlig investeringer om bord, som skal forbedre energieffektiviteten, i Revisionsrettens førnævnte særberetning anses for at forøge fartøjernes fiskerikapacitet. Det er f.eks. tilfældet med dysefremdrift, der sikrer betydelige brændstofbesparelser (op til 20 %), men som også kan øge sejlhastigheden.

4.2. Modernisering i henhold til artikel 25, stk. 2, i EFF-forordningen

Revisionsrettens særberetning fik væsentlig indflydelse på Kommissionens tilgang til foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, i EFF-forordningen. Selv om det meste af arbejdet er foregået i 2012, sendte Kommissionen i december 2011 et vejledningsnotat til medlemsstaterne om fortolkningen af artikel 25, stk. 2, nemlig at der skal sondres mellem investeringer, som henholdsvis øger og ikke øger fartøjernes fiskerikapacitet. Notatet blev ledsaget af et brev, hvori Kommissionen bad medlemsstaterne om inden 15. januar 2012 at indsende listen over de foranstaltninger, der var finansieret i henhold til artikel 25, stk. 2, og for hvilke der var indsendt betalingsanmodning, herunder en kort beskrivelse af foranstaltningerne, kontrollen med deres regeloverholdelse og de omhandlede beløb for EU-støtten og den nationale støtte for hver foranstaltning. I brevet anførte Kommissionen desuden, at den havde til hensigt at undersøge overensstemmelsen mellem det operationelle program og vejledningsnotatet og kræve revision i fornødent omfang.

Kommissionen analyserer i øjeblikket det indsendte materiale fra medlemsstaterne. Den tager stilling til, hvorvidt den kan acceptere betalingsanmodningerne, herunder anmodninger, hvor betalingsfristen er blevet afbrudt. Den beslutter også, om der skal foretages finansielle korrektioner for allerede erlagte betalinger. Usikkerheden om fortolkning af artikel 25, stk. 2,

afspejler vanskelighederne med at modernisere eller udskifte motorer uden at øge fiskerikapaciteten.

4.3. Gennemførelse af EFF's akse 4

Tempoet i gennemførelsen af akse 4 er fortsat stigende, og det begynder at bære frugt, om end det samlede niveau stadig er ret lavt. Inden slutningen af december 2011 var antallet af udvalgte lokale fiskeriaktionsgrupper steget til 220 i 18 medlemsstater (en stigning på 50 FLAG sammenlignet med udgangen af 2010). Ud af 21 medlemsstater, som gennemfører akse 4, har kun Irland, Slovenien og Rumænien endnu ikke udvalgt en FLAG. Alt i alt forventes der etableret over 300 FLAG.

Alle de nye aktionsgrupper skifter nu over til fasen med projektudvikling og udvælgelse. Ved slutningen af 2011 var 1 625 projekter udvalgt i forhold til 685 ved udgangen af 2010. Projekterne kan deles op i tre brede temaer: forøgelse af værdien af fiskerivarer, diversificering af den lokale økonomi i fiskeriområder og udnyttelse af miljøaktiver (grøn vækst), samfund og kultur med særlig vægt på de første to. De støttede projekter er generelt i lille målestok med hensyn til investeringer og gavner de lokale fiskersamfund.

Andelen af EFF-midler, der er tildelt akse 4, varierer fra 2,6 % i Frankrig til 32,5 % i Rumænien. Det gennemsnitlige budget pr. FLAG svinger fra under 1 mio. EUR til over 7 mio. EUR.

Der er også væsentlige forskelle i gennemførelsetempoet, som kan forklares med de forskellige niveauer af erfaring med territorial udvikling og de vanskeligheder, som visse regionaliserede lande står over for med hensyn til at definere og skelne de forskellige nationale og regionale myndigheders roller ad i forbindelse med gennemførelsen af akse 4.

Der er endvidere betydelige forskelle på, hvordan forvaltningsmyndighederne fortolker EU-reglerne og retningslinjerne for akse 4. Vanskelighederne med at sikre offentlig medfinansiering har vist sig at være et alvorligt problem for en række lokale aktionsgrupper. Desuden har private projektinitiativtagere haft besvær med at skaffe supplerende finansiering til projekter som følge af den økonomiske krise. Selv om der ikke findes tilgængelige samlede data på dette stadium i programmeringsperioden, findes der en række eksempler på jobskabespotentialet i akse 4.

Resultater af akse 4 – eksempler på job- og indtægtsskabelse i igangværende projekter

- Pescatourisme (Frankrig): I tre år har lokale aktører fra FLAG i Var arbejdet med at fremme fiskeriturismen i området. Fra 2009 til 2010 blev i alt 12 både udstyret og godkendt til pescatourisme-aktiviteter. De involverede fiskere øgede deres indtægter med 30-70 % for dage, hvor de tog turister med på fiskeri (selv om de fangede meget mindre end på en normal fangstdag).

- "Fisk fra båden" (Tyskland): Dette projekt sætter fiskerne i stand til at sælge en del af deres fangst direkte til forbrugerne via et websted, hvor man kan se, hvad de netop har fanget, og hvor og hvornår man kan købe det. De 11 fiskerivirksomheder, der er med i projektet, har fået betydeligt højere priser gennem direkte salg og gør det selv-markedsføring end de grossistpriser, de kan få.

- Arbejdspladser bevaret for 27 skaldyrssamlere i Galicien (Spanien) gennem hjælp til udvikling og markedsføring af nye produkter og dermed øgede indtægter.

- Hjælp til seks handicappede fiskere med at vende tilbage til arbejdspladsen i Charente Maritime (Frankrig). Dette projekt rummer planer om yderligere 60 job til handicappede fiskere.
- Oprettelse af seks ekstra job i en lokal fiskerestaurant, som indrettede et multifunktionelt arbejdsområde i en historisk bygning med kokkeundervisning, udstillinger og begivenheder (Urk i Nederlandene).
- SMV stiftet med arbejde til fire personer, som udvikler innovative fødevarer med tang og har en årlig omsætning på over 1,5 mio. EUR (Nordjylland, Danmark).
- Oprettelse af seks nye job i fiskerivirksomheder og to nye job inden for forarbejdning gennem støtte til et logistikcenter i Kuusamo, som omfatter et fangsthåndterings- og forarbejdningscenter til lokale fiskere (nordlige Österbotten, Finland).
- Oprettelse af et ekstra job gennem støtte til et akvakulturfirma til produktion af fiskemel af lokalt fiskeaffald (fiskemelsomkostningerne blev reduceret med 50 %, hvormed man sparede 20 000 EUR om året) (Andalusien, Spanien).

5. FINANSIEL GENNEMFØRELSE I MEDLEMSSTATERNE

SKEMA: FINANSIEL GENNEMFØRELSE KONVERGENS OG IKKEKONVERGENS

Land		Vedtaget a	Forpligtet b	Betalt c	% (b)/(a)	% (c)/(a)
Belgien	Perioden 2007-2013	26 261 648.00	17 205 799.00	11 243 909.00	65.52%	42.81%
	Regnskabsår: 2011	4 412 449.00	4 412 449.00	7 567 279.00		
Bulgarien	Perioden 2007-2013	75 876 747.00	47 107 496.00	15 625 873.19	62.08%	20.59%
	Regnskabsår: 2011	13 084 212.00	13 084 212.00	4 424 514.08		
Tjekkiet	Perioden 2007-2013	27 106 675.00	18 492 712.00	14 758 064.92	68.22%	54.44%
	Regnskabsår: 2011	4 043 811.00	4 043 811.00	7 671 187.19		
Danmark	Perioden 2007-2013	133 675 169.00	93 573 369.00	65 434 024.70	70.00%	48.95%
	Regnskabsår: 2011	19 463 114.00	19 463 114.00	20 580 026.46		
Tyskland	Perioden 2007-2013	149 121 176.00	103 720 590.00	60 355 018.91	69.55%	40.47%
	Regnskabsår: 2011	22 443 794.00	22 443 794.00	12 931 618.46		
Estland	Perioden 2007-2013	84 568 039.00	54 878 609.00	30 975 023.79	64.89%	36.63%
	Regnskabsår: 2011	12 995 534.00	12 995 534.00	10 777 597.65		
Irland	Perioden 2007-2013	42 266 603.00	27 691 739.00	20 590 159.00	65.52%	48.71%
	Regnskabsår: 2011	7 101 580.00	7 101 580.00	0.00		
Grækenland	Perioden 2007-2013	207 832 237.00	149 533 189.00	67 985 280.18	71.95%	32.71%
	Regnskabsår: 2011	29 514 336.00	29 514 336.00	35 990 929.01		
Spanien	Perioden 2007-2013	1 131 890 912.00	803 995 016.00	404 470 852.66	71.03%	35.73%
	Regnskabsår: 2011	162 654 289.00	162 654 289.00	118 436 927.74		
Frankrig	Perioden 2007-2013	215 686 616.00	150 871 906.00	87 774 969.38	69.95%	40.70%

	Regnskabsår: 2011	31 457 343.00	31 457 343.00	13 506 474.71		
Italien	Perioden 2007-2013	424 342 854.00	297 930 059.00	163 479 766.46	70.21%	38.53%
	Regnskabsår: 2011	61 620 807.00	61 620 807.00	59 235 210.54		
Cypern	Perioden 2007-2013	19 724 418.00	13 807 204.00	13 278 025.78	70.00%	67.32%
	Regnskabsår: 2011	2 871 876.00	2 871 876.00	4 367 980.79		
Letland	Perioden 2007-2013	125 015 563.00	81 747 415.00	65 170 045.47	65.39%	52.13%
	Regnskabsår: 2011	19 243 706.00	19 243 706.00	25 474 344.28		
Litauen	Perioden 2007-2013	54 713 408.00	36 709 949.00	23 120 863.91	67.09%	42.26%
	Regnskabsår: 2011	8 161 553.00	8 161 553.00	4 675 239.50		
Luxembourg	Perioden 2007-2013	0.00	0.00	0.00	0.00%	0.00%
	Regnskabsår: 2011	0.00	0.00	0.00		
Ungarn	Perioden 2007-2013	34 769 572.00	21 987 859.00	12 865 081.83	63.24%	37.00%
	Regnskabsår: 2011	5 952 501.00	5 952 501.00	7 190 107.83		
Malta	Perioden 2007-2013	8 372 329.00	5 300 916.00	2 126 063.75	63.31%	25.39%
	Regnskabsår: 2011	1 271 388.00	1 271 388.00	953 937.69		
Nederlandene	Perioden 2007-2013	48 578 417.00	34 005 165.00	13 201 570.50	70.00%	27.18%
	Regnskabsår: 2011	7 073 021.00	7 073 021.00	1 553 560.32		
Østrig	Perioden 2007-2013	5 259 318.00	3 692 103.00	3 645 455.55	70.20%	69.31%
	Regnskabsår: 2011	763 814.00	763 814.00	753 548.00		
Polen	Perioden 2007-2013	734 092 574.00	483 677 649.00	211 027 766.33	65.89%	28.75%
	Regnskabsår: 2011	121 944 858.00	121 944 858.00	71 086 296.54		
Portugal	Perioden 2007-2013	246 485 249.00	173 238 515.00	83 595 336.48	70.28%	33.91%
	Regnskabsår: 2011	35 759 773.00	35 759 773.00	19 208 344.06		

	2011					
Rumænien	Perioden 2007-2013	230 645 644.00	143 020 768.00	32 299 988.49	62.01%	14.00%
	Regnskabsår: 2011	39 257 052.00	39 257 052.00	0.00		
Slovenien	Perioden 2007-2013	21 640 283.00	15 269 905.00	5 751 652.52	70.56%	26.58%
	Regnskabsår: 2011	3 515 536.00	3 515 536.00	2 722 012.90		
Slovakiet	Perioden 2007-2013	13 123 309.00	8 607 829.00	5 170 176.35	65.59%	39.40%
	Regnskabsår: 2011	1 782 386.00	1 782 386.00	1 257 371.92		
Finland	Perioden 2007-2013	39 448 827.00	27 614 400.00	16 427 458.77	70.00%	41.64%
	Regnskabsår: 2011	5 743 752.00	5 743 752.00	5 039 613.94		
Sverige	Perioden 2007-2013	54 664 803.00	38 265 669.00	24 999 874.53	70.00%	45.73%
	Regnskabsår: 2011	7 959 199.00	7 959 199.00	5 505 285.77		
Det Forenede Kongerige	Perioden 2007-2013	137 827 889.00	90 707 217.00	19 295 904.46	65.81%	14.00%
	Regnskabsår: 2011	23 112 801.00	23 112 801.00	0.00		
I alt	Perioden 2007-2013	4 292 990 279.00	2 942 653 047.00	1 474 668 206.91	68.55%	34.35%
	Regnskabsår 2011	653 204 485.00	653 204 485.00	440 909 408.38		